

12. maj — mednarodni dan medicinskih sester

MISLI OB PRAZNIKU

12. maja 1980 — mednarodni dan medicinskih sester praznujemo v počastitev 160-letnice rojstva Florence Nightingale (1820—1910) — vzornice, ki je dosledno uresničevala svoje vodilo:

»Smisel vsakega spoznanja naj bo povečana akcija«.

Prav v tem vodilu najdemo razloge njenih uspehov. Tudi sama nam je v številnih delih razkrila skrivnost svojih uspehov in razloge za vztrajnost: »Nikoli nisem iskala izgovora in nikoli ga nisem sprejela.« Z izrednimi človeškimi in poklicnimi vrlinami ter nadčloveškimi delovnimi napori ji je uspelo vpeljati red v bolnišnici angleške armade v Skutariji ob Bosporju. Leta 1860 je ustanovila prvo šolo za sestre kot učno ustanovo in s tem presegla samo ročno priučevanje bolniških negovalk, reformirala negovalsko službo, dala napotke za nego bolnika na domu, za zdravstvenovzgojno delo, zapisala svoja razmišljanja v »Beležkah o negi« . . . Dela se je lotila z različnih strani — danes bi rekli »interdisciplinarno«: z negovalskomedicinskih, socialnih, organizacijskih vidikov.

12. maj je mednarodno sestrsko društvo (ICN) v Ženevi leta 1965 razglasilo za mednarodni praznik medicinskih sester v spomin na veliko ženo, od katere se še danes učimo: širokega splošnega in strokovnega znanja, vztrajnosti pri delu, delovne discipline, humanega, nenaveličanega, čutnega in poštenega odnosa do bolnika in varovanca.

Moto našega letošnjega praznika je:

»Vloga medicinskih sester v osnovnem zdravstvenem varstvu«

Za vse nas je to odgovorna naloga. Varovanje in ohranjanje zdravja. Zdravje je temelj za ustvarjalno življenje, za človekovo osebno srečo. Na njem temelji družbeni napredek in blaginja. Biti zdrav je naša pravica in dolžnost. To pravico in dolžnost moramo čimbolj približati ljudem; prav vsi jo morajo poznati. Varovanje človekovega zdravja in njegovih delovnih sposobnosti je merilo za humanizacijo dela, človeka in samoupravljanja.

Človek — naše največje bogastvo!

Samo zdrav človek lahko rešuje vse probleme. Na zdravje — »stanje popolnega telesnega, duševnega in socialnega blagostanja« — vpliva veliko dejavnikov: pozitivnih in negativnih — v družini, v vzgojnovarstvenih organizacijah, šolah, delovnih organizacijah, v krajevnih skupnostih . . .

Če prevladujejo negativni vplivi, se poruši ravnotežje v človeku in zboli. Vse prevečkrat in grozljivo rušita to ravnotežje alkoholizem in kajenje.

Posledice so zelo hude. Podatki neusmiljeni! Še vedno jim ne verjamemo, zato so tudi uspehi posameznih prizadevanj majhni.

Naše strokovno znanje in človeške vrline moramo razporediti tako, da bomo kar najbolj učinkoviti. To bomo dosegli z dajanjem zgleda pri preprečevanju zasvojenosti z mamili in preprečevanju bolezni, ki izvirajo iz nepoznavanja zdravega načina življenja, s stalnim izobraževanjem samega sebe in sodelavcev na zdravstvenem področju ter z zdravstvenim vzgojnim delom med najširšimi množicami naših varovancev.

Številnih vprašanj in problemov ne moremo rešiti le v zdravstvu samem. Zdravje ni zgolj problem zdravstvene službe, temveč skupen družbeni problem. Medicinske sestre kot nosilke idej o pozitivnem zdravju dobivajo in prevzemajo le svoj del nalog in odgovornosti pri krepitvi in ohranjanju pozitivnega zdravja. Le-teh pa se moramo dobro zavedati! Kajti, to zahtevajo od nas nenehne družbene spremembe. **Ob tem pa ne smemo nikoli opustiti čimbolj humanega ravnanja z vsemi ljudmi, za katere sprejemamo strokovno in človeško odgovornost.**

Naša razmišljanja ob prazniku so torej predvsem delovna. Samo delo nekaj velja . . .

Marija Geč